

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DNR-70-153(17)/09/BZ

Warszawa, dnia 16 września 2009 r.

DECYZJA nr DNR-1/90/2009

- I.** Na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b) i ust. 12, w związku z art. 10 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa swetra damskiego – model 31/08, zwanego dalej „*swetrem*”, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „DIANA-STYL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sulechowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, iż produkt ten ze względu na uwalnianie się niklu z metalowych elementów swetra (metalowych zapięć) nie jest bezpieczny i nakazuje natychmiastowe wycofanie z rynku tego produktu; dowody wykonania decyzji należy przekazać Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.
- II.** Na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2) w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca „DIANA-STYL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sulechowie, wprowadził na rynek produkty niespełniające wymagań bezpieczeństwa i nakłada na tego przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 500,00 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Dnia 8 maja 2009 r. wpłynął do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) protokół wraz z aktami kontroli przeprowadzonej przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, dotyczącej swetra damskiego wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „DIANA-STYL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sulechowie.

Sweter wykonany jest z tkaniny koloru żółtego. Na produkcie podano następujący skład surowcowy: akryl 50% i bawełna 50 %. Sweter posiada oznaczenie wskazujące na pierwszą jakość produktu oraz oznaczenie modelu 31/08. W górnej części zapinany jest na dwie zatrzaski, które są markowane od zewnętrznej strony guzikami o żółtej barwie.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 7 stycznia 2009 r. w hurtowni odzieży „ANNA” PPHU Kusiński Grzegorz przy ul. Radosnej 9 w miejscowości Wysoka koło Wrocławia, należącej do przedsiębiorcy Grzegorza Kazimierza Kusińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „ANNA” PPHU Kusiński Grzegorz we Wrocławiu, inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym sweter w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106), z uwzględnieniem wymagań rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i oznakowania produktów włókienniczych (Dz. U. nr 81, poz. 743 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie bezpieczeństwa i oznakowania produktów włókienniczych”. Ponadto, zgodnie z art. 18 ust. 1a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w toku kontroli pobrano również do badań laboratoryjnych próbkę produktu celem jej przekazania do Specjalistycznego Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Łodzi i zbadania pod kątem obecności ołowiu, kadmu i niklu.

Badania laboratoryjne wykazały, iż z metalowych elementów swetra (metalowych zapieć) uwalnia się nikiel w ilości 2,01 $\mu\text{g}/\text{cm}^2/\text{tydzień}$ oraz 1,16 $\mu\text{g}/\text{cm}^2/\text{tydzień}$. Zgodnie z załącznikiem nr 11 do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych, nikiel nie może być stosowany jako powłoka w akcesoriach i dodatkach w produktach włókienniczych (w tym wypadku w zatrzaskach). Biorąc pod uwagę otrzymane wyniki, zbadana próbka jest niezgodna z wymaganiami w/w rozporządzenia.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, pismem z dnia 19 maja 2009 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „DIANA-STYL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sulechowie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa swetra. Jednocześnie, w drodze postanowienia z dnia 19 maja 2009 r., wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni od dnia otrzymania postanowienia na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt będący przedmiotem postępowania. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez sweter, niezbędne jest podjęcie działań zarówno w stosunku do produktu, który nie został jeszcze wprowadzony na rynek, jak i do produktu wprowadzonego już na rynek. W stosunku do swetra, który nie został jeszcze wprowadzony na rynek, Prezes UOKiK nakazał stronie wyeliminowanie zagrożenia poprzez natychmiastowe zaprzestanie przekazywania go dystrybutorom oraz prezentowania i oferowania tego produktu konsumentom. W przypadku swetra, który został już wprowadzony na rynek, Prezes UOKiK zlecił stronie postępowania podjęcie działań polegających na wycofaniu tego produktu z rynku. Strona postępowania mogła również zaproponować inny sposób wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez sweter pod warunkiem, że sposób ten zostanie zaakceptowany przez Prezesa UOKiK.

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 8 czerwca 2009 r. strona postępowania przyznała, iż była producentem swetra, który posiadał metalowe zatrzaski pokryte niklem. Strona oświadczyła, że nie wiedziała, iż przedmiotowe zatrzaski wpływają negatywnie na ludzkie zdrowie oraz że dołączając do swetra zatrzaski była przekonana o bezpieczeństwie tych elementów. Na dowód powyższego strona postępowania oświadczyła, że zakupiła zatrzaski od renomowanego czeskiego producenta tych produktów - przedsiębiorcy KOH-I-NOOR a.s. z siedzibą w Pradze, przekazując jednocześnie kopię certyfikatu jakości niepoświadczoną za zgodność z oryginałem. Dodatkowo strona podkreśliła, iż sweter został wyprodukowany w nieznaczej ilości 100 sztuk z uwagi na fakt, że była to produkcja sondażowa, mająca zbadać zainteresowanie zakupem tego produktu wśród kontrahentów. Sweter przeznaczony był do sprzedaży jesienią 2008 r., stąd strona postępowania sprzedawała produkt dystrybutorom wiosną i latem 2008 r. Ponadto strona wskazała, iż ze względu na brak zamówień oraz zwiększony nakład pracy przy produkcji swetra zaopatrzonego w niklowane zatrzaski, które

przyszywano ręcznie, nie podjęto dalszej produkcji. Strona poinformowała Prezesa UOKiK, iż podjęła próbę ustalenia, czy u dystrybutorów znajdują się jeszcze niesprzedane swetry. Działania te nie powiodły się z uwagi na to, iż według oświadczenia strony treść wystawianych dystrybutorom faktur VAT nie wskazywała modelu, definiując produkt jako „sweter”. W związku z tym oraz z uwagi na fakt, iż strona postępowania produkuje różne modele swetrów, stwierdzono niemożliwość zidentyfikowania przedsiębiorców, którym sprzedano sweter.

W piśmie z dnia 18 czerwca 2009 r. Prezes UOKiK powiadomił stronę postępowania, że nie przedstawiła ona wystarczających dowodów do uznania sprawy za zakończoną. Prezes UOKiK pouczył stronę o obowiązku przedstawiania dowodów we właściwej formie, co odnosiło się do certyfikatu jakości zatrzasków, który nie spełniał ustawowych wymagań co do formy dokumentu. Prezes UOKiK zobowiązał stronę postępowania do przedstawienia listy wszystkich dystrybutorów, jakim w okresie wiosna-lato 2008 r. mogła sprzedać 100 sztuk swetra wraz z ich oświadczeniami o nieposiadaniu wspomnianego produktu lub faktur korygujących, potwierdzających odebranie od dystrybutorów produktu będącego przedmiotem postępowania. Dodatkowo, Prezes UOKiK zwrócił się z prośbą o poinformowanie go czy, pomimo zaprzestania produkcji strona posiada jeszcze na stanie magazynowym niewprowadzony do obrotu sweter oraz poinformował o konieczności przedstawienia dowodu zakupu zatrzasków zakupionych od przedsiębiorcy KOH-I-NOOR a.s.

W piśmie z dnia 24 czerwca 2009 r. strona postępowania przedłożyła Prezesowi UOKiK certyfikat jakości zatrzasków poświadczony za zgodność z oryginałem. Jednocześnie ponownie oświadczyła, iż posiadając ten dokument była przekonana, iż jest on zgodny ze wszystkimi normami. Strona oświadczyła, iż nie opisywała poszczególnych modeli swetrów na fakturach VAT, ponieważ działając w dobrej wierze nie widziała takiej potrzeby. Ponadto strona oświadczyła, iż nie jest w stanie przekazać Prezesowi UOKiK dowodu zakupu zatrzasków od czeskiego przedsiębiorcy, ponieważ zakup zatrzasków potwierdzony został jedynie paragonem z uwagi na sprzedaż małej ilości (200 sztuk) tych elementów, a przedstawiciel handlowy, który dokonał tej czynności nie pobrał paragonu lub go zgubił. Strona wskazała, że nie posiada na stanie magazynowym przedmiotowego produktu oraz że nie może sprostać żądaniu przedłożenia listy wszystkich dystrybutorów, który sprzedała 100 sztuk swetra. Oświadczyła, że sprzedaż prowadzi w formie gotówkowej na łódzkich targowiskach, dlatego w rejestrze sprzedaży nie wprowadza danych dystrybutorów.

Biorąc pod uwagę powyższe, pismem z dnia 7 lipca 2009 r. Prezes UOKiK zlecił Lubuskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli w siedzibie strony postępowania, mającej na celu ustalenie listy dystrybutorów, którym „DIANA-STYL” sp. z o.o. z siedzibą w Sulechowie sprzedała sweter wraz z określeniem ilości sprzedanych produktów oraz przedstawieniem dowodu zakupu zatrząsków zakupionych od przedsiębiorcy KOH-I-NOOR a.s. Celem kontroli miało być również ustalenie, czy strona postępowania nadal wprowadza ten produkt na rynek, czy prowadzi jedynie sprzedaż gotówkową na łódzkich targowiskach w formie handlu obwoźnego, nie posiadając tym samym bazy danych przedsiębiorców, którym sprzedaje wytworzone przez siebie produkty oraz przekazanie informacji na temat podjęcia przez stronę postępowania ewentualnych działań zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez wskazany produkt.

Pismem z dnia 28 lipca 2009 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK akta kontroli przeprowadzonej u strony postępowania w dniu 20 lipca 2009 r. Ustalono, iż na stanie magazynowym nie było produktu będącego przedmiotem postępowania, a 20 innych modeli swetra nie posiadało zapieczętowane w postaci niklowanych zatrząsków. W wyniku czynności kontrolnych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż strona prowadzi wyłącznie sprzedaż hurtową w formie gotówkowej i bezgotówkowej. W dokumentacji przedsiębiorcy znajdował się rejestr sprzedaży VAT, w którym ujęte były numery faktur VAT oraz wartość netto i brutto dokonanej sprzedaży. Sprzedaż bezgotówkowa prowadzona była w stosunku do jednego dystrybutora - przedsiębiorcy Grzegorza Kazimierza Kusińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „ANNA” PPHU Kusiński Grzegorz we Wrocławiu. Sprzedaż gotówkowa odbywała się na stoiskach w Tuszynie i Rzgowie. Inspektorzy Inspekcji Handlowej wskazali, iż na wszystkich wystawionych fakturach VAT, zarówno gotówkowych jak i bezgotówkowych, umieszczono dane sprzedawcy i odbiorcy, ilość, cenę jednostkową oraz wartość towaru. W pozycji „nazwa towaru” podano jedynie nazwę produktu „sweter”, bez określenia konkretnego modelu. W związku z tym niemożliwe okazało się ustalenie dystrybutorów, którzy nabyli sweter. W trakcie kontroli strona postępowania oświadczyła, iż nie prowadzi kartotek wyprodukowanych swetrów oraz że produkt będący przedmiotem postępowania wyprodukowano w ilości 100 sztuk. Nie przedstawiła dowodu zakupu zatrząsków od czeskiego przedsiębiorcy KOH-I-NOOR a.s. z siedzibą w Pradze twierdząc, iż był to zakup jednorazowy dokonany przez przedstawiciela handlowego, który paragon zgubił. Ponadto strona oświadczyła, iż w związku z brakiem możliwości ustalenia listy dystrybutorów swetra, nie występowała do przedsiębiorców, którzy zakupili ten produkt o jego zwrot. Dodatkowo

strona poinformowała Prezesa UOKiK, że nie wpłynęła do niej żadna reklamacja dotycząca niepożądanych objawów, np. alergicznych w związku z zastosowaniem zatrzasków niklowanych przyszytych do swetra.

Z uwagi na wiele nieścisłości i nieprzekazanie przez stronę postępowania wszystkich dowodów, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów dnia 6 sierpnia 2009 r., za pośrednictwem systemu RAPEX, zwrócił się do czeskich władz nadzoru rynku z zapytaniem, czy przedsiębiorca „DIANA-STYL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sulechowie rzeczywiście dokonała zakupu zatrzasków od czeskiego przedsiębiorcy KOH-I-NOOR a.s. z siedzibą w Pradze.

Dnia 11 sierpnia 2009 r. czeski organ nadzoru poinformował Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, iż przedsiębiorca KOH-I-NOOR a.s. z siedzibą w Pradze nie znalazł jakiegokolwiek faktury VAT wskazującej na zakup 200 sztuk zatrzasków przez wskazanego polskiego przedsiębiorcę „DIANA-STYL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sulechowie ani nie dysponował żadnym zamówieniem dokonany przez stronę postępowania.

Pismem z dnia 11 sierpnia 2009 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „DIANA-STYL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sulechowie wprowadził sweter na polski rynek i jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów zgodnie z którym, producentem jest przedsiębiorca prowadzący w Unii Europejskiej działalność polegającą na wytwarzaniu produktu. Do każdego modelu swetra była dołączona etykieta zawierająca informacje, iż przedsiębiorca ten jest producentem przedmiotowych produktów. Ponadto, w toku prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego przedsiębiorca „DIANA-STYL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sulechowie potwierdził, że jest producentem swetra.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust.

1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4, nie jest produktem bezpiecznym.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi wykazały, iż z metalowych elementów swetra (metalowych zapięć) uwalnia się nikiel w ilości 2,01 $\mu\text{g}/\text{cm}^2/\text{tydzień}$ oraz 1,16 $\mu\text{g}/\text{cm}^2/\text{tydzień}$, co świadczy o niezgodności z załącznikiem nr 11 do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych, który stanowi, iż nikiel nie może być stosowany jako powłoka w akcesoriach i dodatkach w produktach włókienniczych. Wskazane nieprawidłowości mogły mieć wpływ na bezpieczeństwo użytkowania ze względu na możliwość zatrucia organizmu człowieka niklem.

W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że sweter nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W postanowieniu z dnia 19 maja 2009 r., Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania obowiązek wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez w/w produkt poprzez zaprzestanie wprowadzania go na rynek oraz odebranie go od dystrybutorów. Strona mogła również zaproponować inny sposób wyeliminowania zagrożeń i przedstawić go do akceptacji Prezesowi UOKiK albo przekazać dowody, że produkt ten spełnia wymagania bezpieczeństwa.

W toku prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego, przedsiębiorca „DIANA-STYL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sulechowie nie podjął współpracy z organem nadzoru – przedstawił bowiem jedynie poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię certyfikatu jakości zatrząsków zakupionych od przedsiębiorcy KOH-I-NOOR a.s. z siedzibą w Pradze, nie przekazując jednocześnie dowodu zakupu tych elementów od czeskiego przedsiębiorcy. Współpraca Prezesa UOKiK z czeskim organem nadzoru bezspornie wykazała, iż przedsiębiorca KOH-I-NOOR a.s. z siedzibą w Pradze nie znalazł jakiegokolwiek faktury VAT wskazującej na zakup 200 sztuk

zatrząsków przez stronę postępowania ani nie dysponował żadnym zamówieniem dokonany przez stronę postępowania. Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UOKiK uznał za niewiarygodne oświadczenie strony postępowania o zakupie zatrząsków od przedsiębiorcy KOH-I-NOOR a.s. z siedzibą w Pradze. Ponadto strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających, że wyeliminowała zagrożenie stwarzane przez produkty, które zostały wprowadzone na rynek – nie przekazała listy dystrybutorów, którym sprzedała sweter i nie przedstawiła ich oświadczeń o nieposiadaniu na stanie magazynowych produktu ani faktur korygujących VAT świadczących o zwrocie produktu. Zgodnie z art. 10 ust. 4 pkt. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów producent, zachowując należytą staranność, w zakresie prowadzonej działalności, jest obowiązany podejmować działania odpowiednie do właściwości dostarczanego produktu, m. in. mające na celu uniknięcie zagrożeń, w tym – o ile jest to niezbędne – umożliwiające wycofanie produktu z rynku, właściwe i skuteczne ostrzeżenie konsumentów lub wycofanie produktów od konsumentów. Wiąże się to z obowiązkiem monitorowania rynku, tak by zidentyfikować wszelkie mogące się pojawić w toku użytkowania produktu nieprawidłowości i w razie ujawnienia się niebezpieczeństwa w możliwie jak najkrótszym czasie móc wycofać produkt ze sprzedaży lub podjąć inne stosowne środki zmierzające do zminimalizowania niebezpieczeństw grożących konsumentowi. Jest to istotne z uwagi na fakt, iż w fazie projektowania i badania produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu nie zawsze możliwe jest określenie wszystkich potencjalnych niebezpieczeństw związanych z jego użytkowaniem zwłaszcza, iż część z nich może powstawać wskutek oddziaływania danego produktu z innymi produktami. Z uwagi na fakt, iż strona postępowania prowadząc działalność gospodarczą w sposób zawodowy i profesjonalny oraz wprowadzając jednocześnie na rynek produkt jako producent, ma obowiązek prowadzenia kartotek, rejestrów sprzedaży lub innych baz danych w taki sposób, aby można było ustalić ilość sprzedanych produktów oraz określić podmiot, który od strony zakupił wskazane produkty. Wskutek tego, iż strona postępowania niejednoznacznie określała na fakturach VAT sprzedawany produkt, posługując się jedynie nazwą ”sweter” bez wskazania na konkretny model, niemożliwe stało się w toku postępowania ustalenie przedsiębiorców, którzy nabyli od strony przedmiotowy produkt, a przez to strona postępowania nie dochowała obowiązku przewidzianego w art. 10 ust. 4 pkt. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Dodatkowo, strona postępowania przyznała, iż była producentem swetra, wprowadzając go na rynek wiosną i latem 2008 r. w ilości 100 sztuk i nie przedstawiając żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń.

Ze względu na zagrożenia stwarzane przez sweter, w opinii Prezesa UOKiK, niezbędne jest natychmiastowe wycofanie go z rynku. Produkt, który znajduje się na rynku należy odebrać od dystrybutorów i zakazać prezentowania i oferowania go konsumentom w ten sposób, iż należy zwrócić się do wszystkich kontrahentów przedstawiając im opis lub zdjęcia przedmiotowego swetra. Dowody wycofania wadliwego produktu z rynku należy przekazać Prezesowi UOKiK. W przypadku gdyby dystrybutorzy nie posiadali powyższego produktu, a tym samym nie byłoby możliwe jego odebranie, strona postępowania powinna przedstawić pisemne oświadczenia dystrybutorów o tym, że nie posiadają w sprzedaży produktu będącego przedmiotem postępowania.

Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki określone w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są adekwatne do zagrożenia stwarzanego przez produkt.

W związku z faktem, iż Prezes UOKiK uznał, że sweter nie spełnia ogólnych wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca „DIANA-STYL” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sulechowie, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2) powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kara pieniężna, nakładana na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ma charakter fakultatywny, co oznacza, że Prezes UOKiK w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy w danej sprawie nałożenie kary jest zasadne. Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców.

Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Na wysokość kary wpłynęła ocena całokształtu okoliczności sprawy, dokonana przez Prezesa UOKiK. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa, zwłaszcza, że wymagania, które naruszył, obowiązują od 1999 r.

Za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, iż nie było skarg konsumentów na sweter oraz to, iż strona wprowadzając na rynek niebezpieczny produkt działała nieумыślnie. Za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, iż strona postępowania nie podjęła współpracy z Prezesem UOKiK - nie przedstawiła wystarczających dowodów świadczących o tym, że podjęła działania w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkty wprowadzone na rynek, w związku z czym istnieje prawdopodobieństwo, że narażała konsumentów na zagrożenie.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK nie był w stanie określić korzyści majątkowej, jaką strona postępowania osiągnęła ze sprzedaży wadliwego swetra, gdyż uznał za niewiarygodne oświadczenie strony dotyczące ilości sprzedanych produktów.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów – należy bowiem zauważyć, że zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie, za czyn popełniony przez stronę Prezes UOKiK może nałożyć karę do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu po upływie terminu, od kiedy decyzja stała się ostateczna.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

„DIANA-STYL” sp. z o.o.
ul. Kamienna 23
66-100 Sulechów